

[Laursen.]

været hævdet fra Begyndelsen, at den Lovgivning, vi her beredvilligt er gaaet ind i en Forhandling om, maatte hvile paa Forsikringsprincippets Grund.

Jeg maa da anbefale mine Meningsfæller at stemme for Indstillingen om at vedtage Lovforslaget i Landstingets Affattelse og at stemme imod Indstillingen om at vedtage det i den af Regeringen foreslaaede Skikkelse som Forslag til Lov om midlertidig Hjælp til arbejdsløse.

Statsministeren (Stauning): Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at det ikke vilde tjene noget Formaal at optage en ny videregaaende Forhandling om Sagen, og navnlig ser jeg ingen som helst Grund til at optage en Forhandling om det, som ikke kommer Sagen ved, nemlig Krisekasserne, som man i særlig Grad har interesseret sig for; thi det har ingen Forbindelse med Lovforslaget og det, der har Interesse, nemlig hvordan man kan komme de arbejdsløse til Hjælp i denne ekstraordinære Situation, og hvordan man kan hjælpe Kommunerne ved at bidrage til den Understøttelse af de arbejdsløse, der er nødvendig.

Hvad angaar den Side af Sagen, som altsaa er den egentlige Kærne i det, der har skullet behandles, maa jeg sige, at den Behandling, denne Sag har faaet, er karakteristisk for de to Partier, der har Magten her i Landstinget, under de overmaade alvorlige Forhold, der har eksisteret. I en Tid, som er fulgt efter mange Aars Arbejdsløshed, har man ganske roligt saboteret et Lovforslag om at hjælpe de mest ulykkelige i vort Samfund. I 2 $\frac{1}{2}$ Maaned har Sagen været til Behandling i Landstinget, og man har troligt holdt ud, indtil Solen stod højt paa Himlen, og Frostene var ved at gaa af Jorden, saa man med rolig Samvittighed kunde sige: Nu er der slet ikke nogen Grund til at give de arbejdsløse noget. Det er i Virkeligheden det, der har været Kærnen i denne Sag, og aldeles ikke disse vidtløftige Forhandlinger om Krisekasserne, der for længst er optaget til Behandling paa Initiativ af Regeringen. Jeg beklager i høj Grad den Behandling, som er blevet Krisen og de arbejdsløse til Del. Jeg har aldrig set noget Lovforslag om Hjælp til Landmænd blive behandlet paa lignende Maade, som Lovforslaget om Hjælp til de arbejdsløse ved denne Lejlighed er blevet.

En Række Kommuner har baaret store Byrder i disse Maaneder for at hjælpe de

arbejdsløse, samtidig med at talrige arbejdsløse, der bor i Kommuner, hvor der ikke er ydet nogen Hjælp, enten er tvunget ud i den rene Elendighed eller ind under Fatigvæsenet, og det Svar, som nu gives efter 2—3 Maaneders Venten, kunde man lige saa godt have givet efter en 2—3 Ugers Behandling af Sagen. Det havde i alt Fald været reellere og havde muliggjort, at man kunde have set sig om efter andre Udveje til at hjælpe baade Kommunerne og de arbejdsløse, som det var Formaalet at hjælpe.

Med denne Indsigelse imod den Maade, hvorpaa Sagen er behandlet, skal jeg anbefale, at man slutter sig til de 15 Medlemmer af Fællesudvalget, der indstiller at føre Forslaget tilbage til den Skikkelse, det fik i Folketinget.

Ordføreren (Stensballe): Jeg er noget forbavset over den højtærede Statsministers Udtalelser. For det første sagde han, at Krisekasserne kommer ikke Sagen ved, og for det andet sagde han, at vi saboterede et Forslag. Det har vi paa ingen Maade gjort. Ved første Behandling her i Tinget sagde jeg udtrykkeligt, at vi kunde afslutte Forhandlingen lige saa hurtigt, Regeringen ønskede det, og jeg har gentaget det Gang paa Gang under Drøftelserne. Vi har været villige til til enhver Tid at tage vort Standpunkt, det er Regeringspartierne, der stadig væk har ønsket Forhandlingerne videreført, og det er Regeringspartierne, der har foreslaaet Sagen henvist til Fællesudvalg. Derfor er det ogsaa Regeringspartierne, der siden 5. Marts har saboteret — hvis der er Tale om at sabotere — Lovforslaget, for saa vidt som Forslaget den Gang kom hertil, men først nu er kommet tilbage. Vi kunde lige saa godt have taget vort Standpunkt efter 2—3 Ugers Forløb — det sagde vi ogsaa —, og naar det ikke er sket, er Ansvaret ikke vort.

Jeg vil gerne sige til det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen), at vi er jo for saa vidt enige om Retningslinien, men i det Ændringsforslag, der fremkom i Fællesudvalget, var det forsikringsmæssige svækket i en saa betydelig Grad, at vi ikke kunde gaa med dertil. Vi har tilbudt at stille 7 Mill. Kr. til Raadighed, vi har tilbudt Deltagelse i Driften igennem Familieforsørgertillæg, og endelig har vi under Forhandlingen den 6. d. M. tilbudt, at vi vilde være med til en Ordning, indtil Krisekasserne kom i